

SOS-Glasnik

TROMJESEČNIK SOS-DJEČJEGA SELA HRVATSKA

ZAGREB • OŽUJAK 2008. • GOD. XII • BR. 53

Sretan
Uskrs!

Dragi prijatelji,

zadovoljstvo mi je što mogu predstaviti još jedan broj SOS-Glasnika, 53., kojim vam približavamo svakodnevicu, iskustva i očekivanja svih koji žive i rade pod krovom SOS-Dječjega sela Hrvatska. Bez sumnje, vrijeme brzo prolazi, a od božićnih blagdana do Uskrsa kao da je bilo samo nekoliko dana. Još se živo sjećamo snijega, niskih temperatura, zimskog ugođaja, saonica i snjegovića s kojima smo se nedavno družili, a pred nama su već topli dani proljeća, koje nas jako podsjeća na rano ljeto. Proveselili smo se na maškarama, za koje smo se pomno pripremali, ali ove stranice pokazat će i da svoje obveze shvaćamo ozbiljno. Nekako, s dolaskom proljeća, sve kao da samo po sebi postaje lakše, čim smo se riješili teških, zimskih jakni i maglovitih jutara. Vjerujem da će Uskrs svima nama dati novu snagu, toplinu i poticaj za sva uzbuđenja i izazove koji su pred nama.

Prije nego što u jednom sasvim slučajnom i prijateljskom razgovoru, Davor, mladić koji je odrastao u SOS-Dječjem selu Lekećnik, rekao je: "Vjerujem SOS-Dječjem selu, ono je puno učinilo za mene kad mi je to jako trebalo". Rekao je to spontano, onako mladenački iz srca. Davor je punoljetan, radi i u mogućnosti je brinuti se o sebi. Njegove riječi, još mi zvone u ušima, ne ostavljaju me ravnodušnom i često razmišljam o njima, jer one obvezuju. S jedne strane znamo da možemo puno učiniti i prepoznamo dobre strane našega koncepta brige o djeci. Svjesni smo i toga da neka zbivanja ipak ostaju izvan našeg dosega. S velikom nadom živimo sa svakim našim djetetom, jer sva nam se ona i "podvuku pod kožu" i želimo im otvoriti mogućnosti da budu zadovoljni svojim životom. Ne možemo znati što donose dani pred nama, ali znamo kvalitetno raditi i brinuti se o našoj djeci i mladima jer to želimo, jer oni to očekuju i zaslužuju.

Uz Uskrs, blagdan života, želim vama, dragim čitateljima, zahvaliti na pomoći koju nam pružate, jer sva naša nastojanja sastavljena su od mnoštva koraka. Sretan Uskrs želim našoj djeci i mladima, darovateljima, članovima Udruge i svima koji podržavaju SOS-Dječje selo Hrvatska.

Prof. dr. sc. Mariza Katavić
predsjednica Udruge
SOS-Dječje selo Hrvatska

Mariza Katavić

Prof. dr. sc. Mariza Katavić
predsjednica Udruge
SOS-Dječje selo Hrvatska

LJUBAV

Kroz sadašnjost
u budućnost rekoh Ja
samo Ti i Ja, Ti i Ja,
dva Para.
Kroz budućnost,
u sadašnjost odoh Ja.

Josip, 3. raz.

Maškare u SOS-Dječjem selu Lekenik

Bio je to dan kada ništa nije onako kako izgleda. Dvoranom su hodali zaista neobični likovi. Drveće je hodalo i govorilo, vampiri su se smijali i šalili i nisu izgledali nimalo opasno. Bilo je tu i borbenih kornjača i uplašeni batmana, uvećanih beba, šaikova, veselih klaunova . . . svi su se dobro zabavljali uz žestoku muziku „black roses“ „bezimernih“ i „izmjenične struje“. Mazale su se krafne, srkao sok i dobro plesalo.

Veseli žiri koji su činile pipi duga čarapa i cruel devil, ocijenio je najmaštovitiju masku. Vesela sobarica je veselo odskakutala sa svojom nagradom. Vrhunac večeri bio je nastup grupe „u zadnji tren“ koja je svojom profinjenom izvedbom otpratila sudionike kućama.

teta DIJANA

SAMOBORSKI FAŠNIK

SOS-Dječje selo Lekenik sudjelovalo je i na Samoborskom fašniku.

Ove godine nastupile su članice plesne radionice Leina, Viktorija, Ljubica, Ines i Lorena.

Vrlo srdačno smo dočekani i pozdravljeni toplim pljeskom publike za plesnu točku na pjesmu “Billy Jean”.

Susreti

Jednog prohladnog i sunčanog prijepodneva u prosincu posjetila su nas i razveselila djeca iz Obrazovnog centra „Goljak“. Pripremili su nastup kojim su oduševili svu prisutnu djecu, ali i odrasle. Nakon nastupa djeca su se družila uz grickalice i sokove. Obišli su mališane u SOS-vrtiću. Prije odlaska prošetali su SOS-selom i obećali da će nas još koji put posjetiti. A mi smo za maskenbal uzvratili posjet našim prijateljima, uobličili smo tekst i prilagodili ga za predstavu s kojom smo gostovali u njihovu Centru. Nastavit ćemo naša druženja jer imamo mnogo tema za predstave i razgovore.

MOJE JUTRO

Moje jutro je tiho.
Moja teta me u jutro
probudi. Zatim operem
zube, pospremim krevet,
a poslije pojedem doručak.
Odem u sobu, obučem se
i odlazim u školu. To je
moje tiho jutro.
Maja, 3. razred

Ladimirevačke maškare

SOS-Dječje selo Ladimirevci budilo se u subotu ujutro grijano Sunčevim zrakama. Čudno je bilo gledati praznu ulicu i igralište. Zar su se baš svi uspavali? Nedostajao je zvuk lopte koja udara u beton i ponekad u drveni plot. Ali čula se glazba iz naših kuća i dječji smijeh. Nešto se zanimljivo spremalo. I nešto je slatko mirisalo.

Karneval, maškare, poklade i vjerojatno još mnogo drugih naziva za jedan dan u godini ili čak cijeli tjedan, kad se usuđujemo javno rugati svemu što doživljavamo kao nepravdu.

To činimo tako da se maskiramo u različite likove putem kojih šaljemo svoju poruku. Ono što je zajedničko prvim maškarama ili karnevalima i ovim današnjim jest veselje. Plesom, hranom, pićem, muzikom, igrom, želimo odagnati brige i probleme i biti dio duha optimizma. I tako je povorka krenula glavnom ladimirevačkom ulicom od osnovne škole prema istoku i nazad. U športskoj dvorani bio je središnji dio događaja – tamo su se predstavljale maske.

Program su vodili osmaši, pjevalo se i plesalo, odigrao se i koji skeč, a ni športskih trikova nije nedostajalo. Sve su mi maske bile slatke, ali moram vam reći da je ona «mađarica» od bake Eve bila najslađa. I već je mrak napao kad su se male maškare krenule vraćati u SOS-Dječje selo i gle, desilo se čudo; u trenutku je nestalo brada i brkova, opasnih rana i ožiljaka, ospica i kozica, sve odneseno kapima kiše koja je padala taman toliko koliko je trebala. Miris kolača zavukao se u dnevni boravak, a kako i ne bi kad je na stolu bilo još puno kolača za umorne male maškare.

A vi, dragi čitatelji, bit ćete nam dragi gosti, s maskom ili bez nje!

Zoran Relić

Matea druga na natjecanju frizera

U Vinkovcima je krajem siječnja održano međužupanijsko natjecanje učenika frizera. Iako joj je to tek prvo natjecanje, učenica Matea se s tog natjecanja, gdje je predstavljala Obrtničku školu iz Osijeka, vratila s osvojenim drugim mjestom. Time se plasirala za sudjelovanje na 10. državnom prvenstvu frizera koje se održava u travnju u Zagrebu.

Matea obavlja praksu u frizerskom salonu "Tena", donedavno je živjela u SOS-Dječjem selu Ladimirevci, a sada živi u SOS-Zajednici mladih Osijek I. Vlasnica

salona, gospođa Zorica, i Matea još su pod dojmom natjecanja. "Dva i pol tjedna intenzivno sam se pripremala za dnevnu i večernju žensku frizuru. Osvojila sam prvo mjesto za frizuru na lutki, a u sveukupnom poretku bila sam druga, jer mi je test iz znanja bio nešto slabiji", priča Matea, zadovoljna osvojenim drugim mjestom.

Gospođa Zorica odlučila je da će ubuduće na praksi u njezinu salonu biti isključivo djevojke iz SOS-Dječjeg sela, a darovitoj Matei otkrit će tajne etnofrizura. Nakon završene Obrtničke škole, Matea se želi zaposliti kao frizerka, nastaviti će se usavršavati i dalje natjecati.

KOS

Ja sam mali kos,
dug mi je nos.
Ja sam jako crn,
žit mi je kljun.
Da pjevat ne znam ja,
to baš svatko zna.
Ivana, 3. raz.

VODA

Voda je bistra,
Voda je čista,
Kapljica kiše
Što nam miriše.
Voda je ljubav
Što nekad kapne.
Voda je kapljica kiše
Volimo je najviše.

Tea, 11. god

Klizanje i kupanje

Djeca koja su tijekom školskih praznika ostala u SOS-Dječjem selu Lekenik, išla su u Zagreb, na Velesajam, gdje su se na ledenoj ploči klizala, igrala i uživala. Osim smrznutih nosića i ponekih malih masnica od stručnoga, namjernog i nenamjernog padanja pri klizanju, nije bilo nikakvih ozljeda, pa su odlazila i na brčkanje, ronjenje i kupanje u toplim bazenima u Sisku! Sva sreća pa su ti bazeni daleko od Zagreba, jer bi se naša djeca, poput pingvina, od dragosti čas klizala, čas kupala!

ŠAHOVSKE VIJESTI

Posebna nam je radost kazati kako je šestero djece iz SOS-Dječjeg sela Lekenik uvršteno u ekipu od osam šahovskih natjecatelja koji predstavljaju Osnovnu školu Mladost, Lekenik, na županijskom natjecanju osnovnih škola u šahu. Inače, svih osmero natjecatelja polaznici su Male škole šaha koju vodi gospodin Milan Brigljević, šahovski majstor FIDE. Mali polaznici ulažu znatan trud u želji da nauče sve tajne igre na čudesnoj šahovskoj ploči!

malo o umjetnosti

Nakon što je dramska sekcija svojim radom i trudom prerasla u Malo kazalište SOS-Dječjeg sela Lekenik, koje iza sebe ima već šest praiizvedbi, djeca su se uključila i u rad Literarne radionice, pa na taj način sad pišu tekstove koji će biti podloga za iduću predstavu. Interesantno je kazati kako je u SOS-Selu zaživjela i Parlaonica, koja svojim temama i razgovorima poučava i weseljava male, ali ozbiljne polaznike. U svemu tome, svim srcem pomaže im voditelj i redatelj Ruzmir Agačević.

Uskrs u SOS-vrtiću

I tek što smo maškarama "otjerali" zimu, ostavili iza sebe blagdanska veselja, u nekoj lijepoj tišini, mirnim danima, prolazimo kroz korizmu.

Pričali smo priče o dobru i zlu. Okrivili smo mesopust za sve što nije dobro. Razmišljali kako možemo pomoći bolesnoj ili pak starijoj osobi. Razgovarali smo o bogatstvu i zaključili da je najveće bogatstvo zdravlje, praštanje i veliko srce svakog čovjeka pa i onoga najmanjeg, malog djeteta. Okrenuli smo se prirodi i ugledali

prve visibabe, jaglace i šafrane; unatoč tomu što su dani još uvijek hladni, u zraku smo osjetili miris nadolazećeg proljeća. Pripremili smo kantice i lopatice, jer pijesak nas u pješčaniku već čeka. Zapjevali smo prve pjesmice o proljeću, pripremili boje za pisanice i spremni ćemo dočekati najveći blagdan, Uskrs.

Gordana Bionda-Mežnarić

Prvo ljubavno pismo

Napišeš nešto bez veze
neku rečenicu glupu
prepišeš stihove neke
čarobne kao breze
napišeš sve to čitko
i onda kad ne vidi nitko
gurneš mu pod klupu.

A onda cijelu noć ne spavaš
kao budala i prevrćeš se samo,
a misli su ti tamo gdje ćeš poći
ranije nego prije
dok srce ludo ti bije
jer sve to nije šala.

A on se važan pravi
a ima tri jedinice
zbog jedne slatke minice
neće ni da se javi
i svima pamet soli
ali kad i tebi zapne
spreman je da ti šapne
i tad znaš da te voli.

Katarina, 5. raz.

MOJA NAJDRAŽA IGRAČKA

Moja je najdraža igračka plišani medo. On je srednje veličine. Ima majicu i kapicu za spavanje. Majica mu je prugasta, a kapica točkasta. On je stalno na mom krevetu. Čeka me u sobi da dođem po njega. S njim se lijepo igram. Kada ga zaprljam, operem ga. Ponekad ga čuvam i ne dam da mu bude zima za tijelo i uha. On mi je najdraža igračka.

Maja, 3. raz.

Put u novo iskustvo

Ludoooooo i nezaboravno...još uvijek je naš odgovor kad nas pitaju kako je bilo ove veljače na Youth exchangeu u Makedoniji. Još kada se prisjetim kakvih smo problema imali prije polaska ...pitanje je bilo hoćemo li uopće ići! Sad mogu reći, stvarno se isplatilo...

Sve se svodilo na radionice glume i improvizacije s temama problema u društvu, državi te kako ih prikazati u jednoj kratkominutnoj predstavi. Posve novo iskustvo. Dakako, pitate se što je tu tako zanimljivo i zabavno?? Zanimljivo je (vjerovali ili ne) pričati na stranom jeziku, komunicirati s ljudima koji za promjenu nisu iz tvoje države. Oh!! Umalo zaboravih spomenuti. Bilo je tamo ljudi iz Belgije, Velike Britanije (da budemo precizniji, iz Walesa), Rumunjske, Srbije, Makedonije i dakako mi, koji smo činili dio grupe koja je predstavljala Hrvatsku. Bili smo u mjestu Mavrovo, daleko u prirodi, posjetili smo Ohrid i Ohridsko jezero, gradali se

i provodili vrijeme na snijegu, potpuno bez brige o školi i svim problemima koji su te prije zabrinjavali, bez određenog vremena za spavanje, spavanje po drugim sobama, pa čak i na hodniku s društvom željnim zafrkancije sve do sitnih jutarnjih sati. Nemojte ni pitati kako smo se probudili ujutro, kako smo bili u stanju izdržati tjedan dana u identičnom ritmu! Jednostavno jesmo...valjda je to taj duh kampa, nikad nećemo saznati...

Zlatko & Alen

SOS-Zajednica mladih Velika Gorica

ZIMSKI PRAZNICI

MI SMO OBUKLI ZIMSKA
ODIJELA, ČIZME, ŠAL, KAPE
I RUKAVICE. POŠLI SMO SE
SANJKATI NA BRDO. SPUŠTALI
SMO SE SANJKAMA IZ BEZ
NJIH, GRUDALI SE I SMIJALI. NA
POURATKU KUĆI NAPRAVILI SMO
SNJEGOVIĆA, VELIKOG I MALOG.
BILO JE HLADNO I SVATKO JE
OTIŠAO SVOJOJ KUĆI. U KUĆI GA
JE ČEKAO URUČI ČAJ KOJI NAS
JE BRZO UGRIJAO DOK JE U
KAMINU PUCKETALA VATRA.

INANA, 3. RAZ

SOS-Dječje selo Hrvatska zahvaljuje:

Trcin vrijednosnice
Medical Intertrade
Interkapital
Ictinus Grupa
Selectio
Watel

ENCONET International

IB Grant Thornton

KD Investments

Hidrocommerce

Strojograd

G.B.M. Zagreb

Informatički mediji

Kühne & Nagel

Orion Dubrovnik

B.B. i S. Plan

Maxima Film

Bruton

Šimunović d.o.o.

Obitelj Bulaš

Promocija Plus

Bistro "Pri zvoncu"

AMB Gradnja

EVISION inf. Sustavi

Dioanea vrtovi

gđa. Ivana Božičević

Općina Pitomača

Radio Sisak
Radio Velika Gorica
Radio Slavonija
Petrinjski radio
RTL radio
Moje vrtić

SOS-DJEČJE SELO HRVATSKA, ZAVRTNICA 5, ZAGREB

Tel: 01/ 461 00 66, 461 00 67 • sosdse-hr@zg.tel.hr • www.sos-dsh.hr

Račun: 2402006-1100071558

SOS-GLASNIK namijenjen je djeci, djelatnicima, suradnicima i prijateljima SOS-Dječjeg sela Hrvatska. Tiska se na hrvatskom jeziku i nema komercijalnu namjenu.
Izdaje: SOS-DJEČJE SELO HRVATSKA, Zagreb, Zavrtnica 5

Glavna i odgovorna urednica: Višnja Tuškan-Krupić
Urednik: Ivan Jergović

Suradnici: djeca i mladi SOS-Dječjeg sela Lekenika i Ladimirevaca, J. Bagarić, S. Bjedov, F. Floršić, K. Ilievska, V. Matić, B. Mihaljinac, A. Nađ, D. Petrović, I. Pilko, M. Rudela, M. Vipotnik, D. Virag, A. Zdjelar Paunović
Fotografije: Arhiva udruge SOS-Dječje selo Hrvatska • Kompiutorska priprema i tisak: GIPA Zagreb
Naklada: 5 000, ISSN 1330-7762 • SOS-Glasnik prijavljen je kao javno glasilo Vladi Republike Hrvatske.
Temeljem Zakona o PDV-u, čl. 11., druga SOS-Dječje selo Hrvatska nije u sustavu PDV-a.

SOS-dječja sela brinu se za djecu bez roditelja i roditeljske skrbi, bez obzira na rasnu, nacionalnu i vjersku pripadnost, a pružaju im ljubav i sigurnost u obiteljskom okruženju. Prvo SOS-dječje selo osnovao je Hermann Gmeiner (1919.-1986.) u austrijskom gradiću Imstu 1949. godine. SOS-Kinderdorf International najveća je svjetska nevladina humanitarna organizacija. Predsjednik SOS-Kinderdorf Internationala, organizacije koja okuplja sve nacionalne SOS-udruge, jest gospodin Helmut Kutin. Udruga SOS-Dječje selo Hrvatska član je SOS-Kinderdorf Internationala.